

"סוד החשמל"

עצמות 3א את או"ה בקרוה

ד' מתוק סדרת הספרים

גליון פרשת נח ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

אחדות בקדשה פרוז בקלפה

מעלה שנותנים כח בקלפות, כך כלאי הכרם משנים את סדרי הטבע של צד הקדשה, כפי שנבאר לקמן, ולכן אין מצטרפין זה עם זה, דבקלפה יש פרוז, ואין הקלפות מתאחדים זה עם זה לאסר התערבת.

ועוד מצינו שיטת ר' שמעון במשנה (ערלה ב, יד - טו) אם נפל שאור של תרומה, ושל כלאי הכרם לעסה, ואין באחד מהם שעור לחמץ ולאסר את העסה, וביחד יש בהם שעור לחמץ ולאסר את העסה, לר' שמעון התערבת מתרת, אף על פי שביחד חמצו בפעל את העסה, ומבאר לדברינו דלר' שמעון אפלו שתי קלפות אינם מתאחדים לאסר תערבת, וכל שכן קלפה של כלאי הכרם וקדשה של תרומה, בודאי לא יתאחדו לאסר את התערבת.

מצינו בגמ' (סנהדרין ע"א): פזור לרשעים הנאה להן והנאה לעולם, ולצדיקים רע להן, ורע לעולם, בנוס לרשעים רע להן ורע לעולם, ולצדיקים הנאה להן והנאה לעולם. לכאורה קשה מדוע אצל רשעים כשהם בפזור ובפרוז, זאת הנאה להן, וכשהם באחדות זה רע להן, ובשלמא רע לעולם מובן, אבל להם האחדות בודאי היתה מועילה מאד, כשם שמצינו במדרש (במדב"ר יא, ז) שאם ישראל נמצאים באחדות אפלו עובדים עבודה זרה, אין השטן נוגע בהם, רואים שאפלו אצל רשעים עובדי עבודה זרה, האחדות מועילה. וכפי שבארנו במאמר 'כח האחדות'. נראה לבאר דכל דבר בעולם, אם הוא קיים באפן שה' ברא אותו, הוא נאה ויש ממנו הנאה, וכך הוא צריך להיות, מה שאין כן אם משנים אותו מבריאתו הוא יכול להיות רע כפי שנביא לקמן מהחונן, לכן אצל צדיקים, ששיכים לצד הקדשה ששם הכל באחדות, אם הם באחדות, זאת הנאה להן והנאה לעולם, ואצל רשעים אם הם בפזור ובפרוז, אז הם כפי טבע בריאתם, כמו שכתוב **"ומשם פרוז"**, ממילא הנאה להן והנאה לעולם, מה שאין כן ההפך הרי זה רע להן ורע לעולם, מאחר שמשנים את טבע בריאתם, ואף על פי שאין השטן נוגע בהם, זה רע להם, דענין הענש שבא מהשטן לרשעים, הוא טובה להם, להחזירם בתשובה, וכשאין השטן נוגע בהם זה ענין רע להם. ומרמז במדרש פליאה (אות קמא) **"אין שלום אמר ה' לרשעים מפאן שהשית' אוהב את הרשעים**. הינו דזה שאין לרשעים שלום ויש להם יסורים, זאת ראיה שה' אוהב אותם, ומעורר אותם לתשובה.

מובא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (שער הנקודים פ"ה) ששבירת הכלים במיתת הז' מלכים היתה משום שאורות המלכים התחברו זה לזה וכל עוד הם היו כל אחד בפני עצמו לא מתו ונשברו. ומבאר לדברינו דמלכים אלו נבראו להיות בפרוז, וכשנתחברו היה אור כל כך גדול שהכלים לא יכלו לסבלו וגרם להם שבירה.

מצינו בזהר (שמות י. - נח ע"ד): על הכתוב (בראשית ב, י) **"ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים"** שהנהר שיוצא מעדן מסמל את צד הקדשה מקום האחדות, **"ומשם פרוז"**, ויורד להשפיע למטה, למקום הקלפות, שהם בבחינת פרוז, וככל שמתרחק מהקב"ה הוא יותר מפרוד, ומה שיותר למעלה יותר באחדות. וכן מצינו בזהר (תקונים צ): שהקרשים היו מחברים למעלה בטבעות אחד לשני, ולמטה לא היה חבור ביניהם, לסמל שלמעלה הכל באחדות, ולמטה יש פרוז. וכן מובא במהר"ל (גבורות ה' פרק מג) **החלוק הוא דבר גשמי, והאחדות הוא ענין אלהי כי אחדות הוא שין אל ענין נבדל מגשם, והחלוק והפרוד תמיד לגשמי**.

וכן מובא בספר 'מאמרי ימי הרצון' מהגר"ש וולבה זצ"ל (מאמר א) לבאר הטעם שהיצר הרע נקרא **"אל זר"** כמובא בגמ' (שבת קה:), דרש הרע בעולם הוא מהזרות והפרוד, דבמקום הרע כל אחד הוא זר ונפרד מהשני. וכן מביא שם מהראב"ע שאכזריות היא מלשון זר. דאדם שהשני הוא זר עבורו, שיכת אצלו אכזריות. וכן מצינו בזהר (וישלה קסט): שהנחש נקרא **שפיפון** מלשון שפי שפרושו יחיד, דמנהגו של הנחש ללכת לבד בפרוד. מאידך בקדשה כלם באחדות וידידות, כמובא בגמ' (מנחות נג.) **בוא ידי בן ידי, ויבנה ידי לידו, בחלקו של ידי, ויתכפרו בו ידיים**. וכן מובא בספר 'סוד הנשואין' מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א **שקדש בא"ת ב"ש הוא דב"ק, המסמל אחדות**.

על פי זה נראה לבאר שיטת ר' שמעון במשנה (ערלה ב, א) **התרומה ותרומת מעשר החלה והבכורים עולים באחד ומאה ומצטרפין זה עם זה, הערלה וכלאי הכרם עולים באחד ומאתים ומצטרפין זה עם זה, ר' שמעון אומר אינו מצטרפין**. רואים ששיטת ר' שמעון שתרומה וחלה ובכורים מצטרפין זה עם זה לאסור תערבת, מה שאין כן ערלה וכלאי הכרם, אף על פי שיש להם אותו דין, ששניהם עולים באחד ומאתים, אינם מצטרפין זה עם זה לאסר תערבת, וצריך להבין מה שונה תרומה וחלה ובכורים, מערלה וכלאי הכרם (ע"ש בברטנורא). נראה לבאר דאסור תרומה ותרומת מעשר וחלה ובכורים, בא מחמת הקדשה שבתוכם, ובקדשה יש התאחדות, הינו ככל שהדבר יותר קדוש יש בו יותר אחדות, דהוא קרוב יותר לה' אחד, וממילא מתאחדת הקדשה של התרומה, עם הקדשה של חלה או בכורים, לאסר התערבת, מה שאין כן בערלה וכלאי הכרם האסור בא מחמת הקלפה שדבוקה בהם, דערלה היא הרע שבנגה כמובא ב'תורה אור' (לך לך יא). וכן אסור כלאים מובא ב'חננוך' (סב וכן בזוהר קדושים פו:) שזה בבחינת כשוף, וכשוף מובא בגמ' (סנהדרין סז:) **למה נקרא שמן כשפים שמכחישין פמליא של**

מוֹבָא ב'תורה אור' (נח יא.) על אנשי דור ההפלגה, שרצו לילך בשרירות לבם, ושארף על פי כן ימשך להם השפעת טובה, על כן נתחכמו לעשות המגדל והעיר, והוא שנתיעצו שעל ידי האחדות שיהיה ביניהם, על ידי זה ימשיכו להם טובה והשפעה גשמית, ולכן עשו העיר והמגדל שיהיה סימן להם שלא יתפרדו איש מעל אחיו, וזה מה שאמר הקב"ה "הן עם אחד ושפה אחת לכלם ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות", פרוש כי לפי שבאמת על ידי ההתפללות והחבור נמשך ממקום עליון ביותר, ואם כן ש"לא יבצר מהם" ואם כן הרי חס ושלוש ימשיכו המים היוצאים מבית ה' לבית הכסא, כיון שהיו הולכים בשרירות לבם, ועל כן "הבה נרדה ונבלה שם שפתם וגו'". רואים שעל ידי כח האחדות היו ממשיכים רב שפע וטובה, וכן מצינו בזהר (נח עה:) שהם השתמשו בלשון הקדש כדי לינק מהקדשה, נראה דלכן הגמ' (חגיגה טו:) קוראת למגדל דור ההפלגה **מגדל הפורח באויר** (ע"ש ברש"י), דמגדל זה לא היה מגדל גשמי רגיל, אלא מגדל שמטרתו היתה לפרח באויר ולפעל ברוחניות להוריד שפע. וכן בארנו במאמר 'חשמל עוף' שהיסוד נקרא **אויר** ודור הפלגה נסו להמשיך שפע דרך היסוד.

מְצִינּוּ בגמ' (סנהדרין קט.) דור הפלגה מאי עבוד, אמרי דבי רבי שילא, אמרי נבנה מגדל ונעלה לרקיע ונפח אותו בקרדמות כדי שיזובו מימיו. בארנו במאמר 'חשמל צדיק' שהרקיע הוא היסוד. נראה דהגמ' מרמזת שהם רצו בכיכול להכות את הרקיע ולהכריח אותו שיזובו מימיו להשפיע להם שפע. וכן מובא בספר הלוקוטים' להאריז"ל (פ' נח ע' מא), על הכתוב "הבה נבנה לנו עיר ומגדל", ש"עיר" היא מלכות חיצונית, ו"מגדל" יסוד חיצוניים.

בטעם לאסור כלאים מובא בספר החנוך' (טב) **משרשי המצוה שידוע כי ענין הכשוף דבר רע עד מאד, וגורם כמה תקלות לבני אדם, וענין הכשוף הוא, שהשם ברוך הוא שם בתחלת הבריאה לכל דבר ודבר מדברי העולם טבע לפעל פעלתו, טובה וישרה לטובת בני העולם אשר ברא, ועל כל אחד ואחד המשיל כח מלמעלה, להכריחו על מעשהו, כמו שאמרו ז"ל, אין לך עשב מלמטה, שאין לו מזל מלמעלה שאומר לו גדל. ובמלאכת התערבות יש בה צדדין שלא הרשו בני אדם להשתמש בהן כי יודע אלהים שסוף המעשה היוצא לבני אדם באותן צדדין רע להן. רואים שבכלאים יש בחינה של כשוף שמכחיש את כח הקדשה בעולם. וכעין דברים אלו מובא גם בזהר (קדושים פו:), ומבאר לדברינו כיון שהדברים הגשמיים שיכים לקלפת נגה, ונבראו בצורה של פרוז, הרי שכן נאה להם להשאר, ואין לאחד אותם דהקלפה היא בבחינת פרוז.**

מְצִינּוּ בגמ' (יבמות ד.) שבציצית אין אסור כלאים. נראה לבאר דאסור כלאים הוא רק כשאדם לובש בגד של כלאים כמובא במשנה (כלאים ח, א), ואין אסור לעשות בגד כלאים. דכשאדם לובש

וְכַן מצינו בגמ' (ערכין ג:) שלכהנים מתר ללבש כלאים בשעה שעושים עבודה בבית המקדש, ומבאר לדברינו דבגדי כהנה בשעת העבודה, יש מצוה בלבישתם, ומתקדשים על ידי פעלת הכהן. והנאות לבישתם יורדת לצד הקדשה, וממילא אין בהם אסור כלאים. ומרמז בזהר (קדושים פו:) **בשעה שאדם מראה המעשה למטה בדרך ישר כמו שצריך, נמשך ויוצא ושורה עליו רוח קדוש עליון, ובשעה שהוא מראה המעשה למטה בדרך עקם, שאין הוא דרך ישרה, אז נמשך ויוצא ושורה עליו רוח אחר שלא צריך, שמטה את האדם לצד רע "דרשה צמר ופשתים", לעשות נקמה במי שמחבר אותם כאחד, אבל מתי מתר בשעה שהוא בשלמות שכתוב "ותעש בחפץ כפיה". וציצית הרי העמדנו ששם כלל השלמות נמצא, ולא עושה כלום, אבל בשעה שלא נמצא בשלמות מי שבא לחבר אותם כאחד, מעורר עליו רוח שלא צריך. רואים שבלבישת כלאים האדם עושה את המעשה למטה בדרך עקם וגורם שתשרה עליו רוח לא טובה. וכדבארנו דשפע הקדשה יורד לצד הקלפה לאחד קלפות, מה שאין כן בציצית השפע יורד לקדשה.**

בספר 'בית הלוי' (פ' לך לך) מביא מדרש "מה יפית ומה נעמת". "מה יפית" בכלאים "ומה נעמת" בציצית, "מה יפית" בערלה "ומה נעמת" רבעי, "מה יפית" במילה "ומה נעמת" בפריעה. רואים שהמדרש מקשר כלאים לערלה ולמילה, וציצית לנטע רבעי ולפריעה. הבאנו במאמר 'מזבח לב' מהזהר (תיקונים עח. טו:) ומהפרדס, שערלה בפרות ומילה, הם כנגד ג' קלפות הטמאות, ונטע רבעי ופריעה הם כנגד קלפת נגה. נראה דלכן המדרש מקשר כלאים לערלה ומילה, דאסור כלאים הוא לא לתת כח בג' קלפות הטמאות, ולפרש מהם, דאדם שלובש כלאים נותן כח בג' קלפות הטמאות על ידי שהוא מאחד את אלו שצריכים להיות בפרוד כדלעיל. וזה כדגמת ערלה ומילה שמסירים את הג' קלפות הטמאות ופורשים מהם. וציצית מתקשרת לנטע רבעי ולפריעה, דכל אלו מקדשים את קלפת נגה, על ידי שלוקחים דברים גשמיים ומשתמשים בהם לקדשה, כדבארנו במאמר שם.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים הנרשמים מראש לקבל את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל', יקבלו את הסט [4 כרכים] במחיר 80 ש"ח בלבד. אין צורך לשלם מראש. נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il כמו כן אנו זקוקים לתרומות להדפסת עלונים.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים הנרשמים מראש לקבל את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל', יקבלו את הסט [4 כרכים] במחיר 80 ש"ח בלבד. אין צורך לשלם מראש. נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il כמו כן אנו זקוקים לתרומות להדפסת עלונים.